

سال ایمان (زمان توبه و بازگشت بسوی خدا)

بشوی تا از برف سفید تر گردم ...". یکی از مهمترین ویژگیهای زندگی سرور و نجات دهنده ما عیسی مسیح محبت او نسبت به گناهکاران می باشد. ایشان صریحاً فرمود که جهت بخشش خطاکاران آمد. او در جواب فریسیان و علمای یهودی که از او ایراد می گرفتند و می گفتند: "این مرد گناهکاران و خطاکاران را می پذیرد و با آنها می خورد و می نوشد، گفت: من نیامده ام تا پرهیزکاران را به توبه دعوت کنم بلکه آمده ام تا خطاکاران را دعوت نمایم." (انجیل لوقا باب ۵ آیه ۲۷-۳۲).

هدف عیسی از داشتن رفتاری محبت آمیز نسبت به گناهکاران برگرداندن امید به آنها بود، چون از طرف جامعه طرد شده بودند و با نگاهی تحقیر آمیز به آنها نگاه می کردند و همچنین تا اینکه بتوانند زندگی نوینی را آغاز نمایند. انجیل یوحنا راجع به زنی بدکاره سخن می گوید که علما و فریسیان یهودی آنها نزد عیسی آوردند و به وی گفتند: بر طبق تورات موسی این زن باید سنگسار شود چون در هنگام عمل زنا گرفته شد، اما عیسی پس از اینکه آنها را از گناهکار بودن ایشان آگاه ساخت به زن گفت: "من تو را محکوم نمی کنم و دیگر گناه نکن." (رجوع شود به انجیل یوحنا باب ۸ آیه ۱-۱۱).

عملکرد عیسی نسبت به زن خطاکار نشانگر برتری انسان بر قانون می باشد، او می خواهد بگوید: قانون و شریعت باید در خدمت و ارتقای سطح زندگی انسان باشد نه بر عکس، بنابراین هر قانون و شریعتی که جهت تحقق بخشیدن بدین هدف اعمال نمی شود باید از بین برود.

دوستان گرامی: طبق انجیل مقدس خداوندمان عیسی مسیح رسالت نجاتبخش خود را به دعوت مردم برای توبه آغاز نمود، چنانکه در انجیل متی آمده است: "عیسی از آن روز به اعلام پیام خود پرداخت و گفت: توبه کنید زیرا پادشاهی آسمان نزدیک است." (باب ۴ آیه ۱۷) به همین دلیل انگیزه نلمگذاری سال ۲۰۱۳ به «سال ایمان» توبه و بازگشت ما بسوی خدا می باشد. کلیسای مقدس مادر و راهنمای ما از ما می خواهد تا اینکه این فرصت گرانبها از دست نداده و بهترین استفاده را از آن بکنیم. تاریخچه آموزه های کلیسا به ما یادآوری می کند که یک انسان مسیحی باید هر روز راه توبه را طی نماید چون هدف نهائی توبه رسیدن به خدا و زندگی کردن با او می باشد و برای پیمودن این راه پر فراز و نشیب با موفقیت فرد ایماندار باید ایمان راسخ و عزم ثابت داشته باشد به اینکه این کار امکان پذیر است. برحسب تعالیم کتاب مقدس واژه «توبه» دو حقیقت بسیار مهم را بیان می کند. یکی اینکه انسان گناهکار است و تنها با قدرت خود نمی تواند از گناه آزاد گردد و دومی اینکه خدا بخشنده و مهربان بوده و همیشه آماده پذیرفتن انسان گناهکار است.

این برداشت از «توبه» به شیوه ای بسیار زیبا در مزمور ۵۱ که داود نبی پس از اینکه مرتکب گناه شد به زبان آورد قابل توجه است: "خدایا به خاطر محبت پایدار خود بر من رحم کن و از روی لطف بی پایان گناهان مرا ببخش. مرا از گناهانم شستشو ده و از خطاهایم پاک کن. من به گناهان خود اعتراف می کنم و خطاهایم که در نظر دارم، گناهان مرا از من دور کن تا پاک شوم. مرا

سال ایمان (زمان توبه و بازگشت بسوی خدا)

و از مرگ ابدی او را رهایی داده است . اکنون که تنها سه ماه از «سال ایمان» باقی مانده است سعی کنیم از فیض توبه و شادی که در آن نهفته است بهره مند شویم . با ناراحت نمی شود و تعجب نمی کند ، آنکه قلب پدر مقدس ما غمگین و جریحه دار می کند اصرار ما بر ماندن در گناه است ، چون می داند عاقبت چنین رفتار نابودی و هلاکت ما می باشد ، به همین دلیل ایشان پیوسته آماده پذیرفتن ماست و هرگز از ما مأیوس و دلسرد نمی شود .

یوحنا ی رسول عواقب گناه را بدین صورت شرح میدهد : "هر که در گناه بسر می برد فرزند شیطان است ، زیرا شیطان از ابتدا گناهکار بوده است و پسر خدا به همین سبب ظاهر شد تا کار شیطان را نابود سازد . هرکه فرزند خداست نمی تواند در گناه زندگی کند ، زیرا ذات الهی در اوست و نمی توان در گناه بسر برد ، زیرا خدا پدر اوست . فرق بین فرزندان خدا و فرزندان ابلیس در این است : هرکه نیکی نمی کند و یا برادر و خواهر خود را دوست نمی دارد ، فرزند خدا نیست" (رساله اول یوحنا باب ۳ آیه ۸-۱۰) . از روح القدس ، روح پاکی و قداست بخواهیم تا اینکه ما را از گناهکار بودن ما آگاه سازد و فیض بخشش و توبه حقیقی را به ما عطا نماید ، اوست که می تواند زخم گناه را التیام بخشد تا علائم فرزند خدا بودن در زندگی ما آشکار گردد .

"ای پدر ما که در آسمانی خجسته باد نام تو بیاید ملکوت تو انجام شود اراده تو روی زمین چنانکه در آسمان است نان روزانه ما را امروز به ما ده گناهان ما را ببخش چنانکه ما نیز بدهکاران خود را می بخشیم و ما را در بوته آزمایش فرو مبر بلکه ما را از بدی رهایی ده زیرا پادشاهی و جلال و قدرت از آن توست آمین" .

سفر پیدایش که اولین بخش کتاب مقدس ما را تشکیل میدهد می فرماید : خدا انسان را به صورت و شباهت خود آفرید و وقتی که مرتکب گناه شد فرزند یگانه اش را فرستاد تا او را از مرگ ابدی نجات بخشد . انسان حتی در حین گناهکار بودنش بالاترین و ارزشمندترین مخلوقات روی زمین است . گناه هرگز نمی تواند صورت و شمایل خدا که در انسان حک شده است محو کند ، چون فیض و محبت خدا از گناه انسان بی اندازه بیشتر است . پولس رسول می فرماید : "جایی که گناه افزایش یافت ، فیض خدا به مراتب بیشتر است" . (رساله به رومیان باب ۵ آیه ۲۰) .

دوستان عزیز : واژه «توبه» نباید ما را بترساند و خود را از فیض آن محروم کنیم . طبق آموزه های کتاب مقدس توبه کار کسی است که شادی بازگشت بسوی پدر آسمانی تجربه می کند و از آن لذت می برد . داستان پسر گمشده که در انجیل لوقا باب ۱۵ نگاهشته شده است این حقیقت را به ما آشکار می سازد . پسر گمشده پس از اینکه از پدرش جدا شد و دارائی خود را در عیاشی به باد داد و تلخی زندگی کردن بدون پدر چشید سرانجام به خود آمده پشیمان شده و به منزل پدر برگشت . علیرغم کارهای بد و ناشایست که کرده بود پدر وی را در آغوش فشرد و او را به عنوان فرزندش پذیرفت و در حالیکه سرشار از شادی بود دستور داد که سفره ضیافت چیده و گوساله پرواری را ذبح نمایند و مجلس جشنی بر پا کنند ، چون پسرش مرده بود ، زنده شد و گم شده بود ، پیدا شده است . داستان پسر گم شده می خواهد بخشش خدا نسبت به گناهکاران برجسته و ابراز نماید ، بخششی که به واسطه عیسی مسیح انسان گناهکار را دوباره احیاء نموده